

Svet za odziv na sovražni govor je bil ustanovljen februarja 2015 v okviru projekta »Z (od)govorom nad sovražni govor«.
Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor deluje v drugem mandatu kot povsem samostojno in neodvisno telo.

Javni odziv Sveta za odziv na sovražni in diskriminatorni govor

21. marec 2017

Uvodna pojasnila o delovanju Sveta za odziv na sovražni in diskriminatorni govor

Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor (Svet) kot neodvisno telo zasleduje javni interes, ki se kaže v vključujoči in enakopravni družbi, varstvu pred nasiljem, rasizmom, nestrpnostjo in diskriminacijo. Pri svojem delu izhaja iz načela enakega obravnavanja ne glede na osebne okoliščine, spoštuje sekularizem in prepoved diskriminacije. Še posebej se ob tem navezuje na Ustavo Republike Slovenije, ki v svojem 63. členu prepoveduje spodbujanje k neenakopravnosti in nestrpnosti ter k nasilju in vojni, na 297. člen Kazenskega zakonika Republike Slovenije, ki kaznuje javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti, na zakone s področja enakega obravnavanja in prepovedi javnega izražanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti, merila Evropskega sodišča za človekove pravice in temelje, ki jih predstavljajo mednarodni dokumenti, ter na definicijo Sveta Evrope, ki sovražni govor označuje kot »vsako obliko izražanja, ki širi, razpihuje, spodbuja ali opravičuje rasno sovraštvo, ksenofobijo, antisemitizem ali druge oblike sovraštva, ki temeljijo na nestrpnosti, vključujoč nestrpnost, izraženo z agresivnim nacionalizmom in etnocentrizmom, diskriminacijo in sovraštvom proti manjšinam, migrantom ali osebam z migrantskim ozadjem«.

Svet zbira pobude oziroma opozorila na primere, ki se ljudem zdijo sporni in vredni javnega odziva. Odzove se tudi po lastni presoji, ne da bi dobil pobudo za obravnavo. Na sovražni in diskriminatorni govor se lahko odziva zgolj v skladu s svojimi omejenimi zmožnostmi in zunaj institucionalnih okvirjev. Cilj je z javnim delovanjem opozarjati na problem sovražnega govora in reagirati na pojave nestrpne, diskriminatorne in sovražne javne besede, hkrati pa tudi prispevati k vzpostavljanju etičnih standardov javnega komuniciranja, ki so pomembni v prizadevanjih za doseganje enakosti. Menimo, da je treba z javno in poglobljeno razpravo opozarjati tudi na pojave diskriminatornega govora, ki manjšinam oz. marginaliziranim skupinam zanika pravice ali jih obravnava na način, ki opravičuje njihov deprivilegiran položaj. Svet v svojih odzivih izhaja iz vprašanja, ali prihaja pri nekem primeru javnega govora do promoviranja legitimnosti neenakopravnosti, neenakega obravnavanja, diskriminacije, izključevanja, nestrpnosti, nasilja ali sovraštva. V tem smislu vedno v presoji upošteva, ali je govor uperjen proti manjšinam in ali tisti, ki se izreka, govori s pozicije moči in vpliva.

Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor v obdobju med 19. oktobrom 2016 in 20. marcem 2017 ni prejel novih zunanjih pobud/primerov, a se za javni odziv vsakič odloča glede na že predstavljena merila. V nadaljevanju sledi naš odziv za omenjeno obdobje:

Svet za odziv na sovražni govor je bil ustanovljen februarja 2015 v okviru projekta »Z (od)govorom nad sovražni govor«.
Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor deluje v drugem mandatu kot povsem samostojno in neodvisno telo.

1. Odziv na Zakon o tujcih

V Svetu za odziv na sovražni in diskriminatorni govor se odzivamo na Zakon o tujcih, ki ga je državni zbor sprejel 26. januarja 2017 – po tem, ko so številni strokovnjaki, strokovnjakinje iz tujine in Slovenije ugotovili, da zakon krši določila Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Konvencijo o statusu beguncev, Konvencijo Združenih narodov proti mučenju in Ustavo RS. Med bolj problematičnimi uredbami zakona velja izpostaviti možnost kolektivnega izгона, odrekanje pravice do vstopa in bivanja, do obravnave, zaščite pred slabim ravnanjem, pred izpostavljanjem mučenju, odrekanje pravice do upoštevanja osebnih okoliščin v procesu vlaganja prošnje za zaščito, pravice do pritožbe idr.

V Svetu smo zaskrbljeni nad dejstvom, da sta premier Miro Cerar in ministrica za notranje zadeve Vesna Györkös Žnidar obšla strokovne argumente, da premier zakona ni umaknil in s tem preprečil uveljavitve še enega v nizu ukrepov, ki neupravičeno širijo strah, posledično sovraštvo in v tem primeru tudi prispevajo k teptanju mednarodnih konvencij, sprejetih po drugi svetovni vojni, ki zapovedujejo zaščito preganjanih. Medtem ko je strokovna javnost opozorila, da posamezni členi zakona kršijo določbe s področja varovanja človekovih pravic in ustavne določbe, v Svetu posebej opozarjamo na spremljevalna besedila k členom zakona, na diskriminatorni govor v uvodnem poglavju »Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona« ter v obrazložitvi nekaterih členov zakona, ki begunce in begunke vzpostavljajo kot grožnjo »javnemu redu in notranji varnosti Slovenije«. Besedilu zakona očitamo ne sovražni govor, ampak diskriminatorno obravnavo beguncev in kriminalizacijo migracij, kjer so migracije portretirane kot nepredvidljivi proces, ki v Sloveniji trenutno predstavlja »različne nadnacionalne vire ogrožanja«, »težko predvidljive dejavnike tveganja, ki imajo lahko multiplikativni učinek«. Migracije – retorično je izpostavljena njihova »nezakonitost« – so za predlagatelje zakona proces, ki, čeprav v razmerah zaprtih in ograjenih meja in tamponskih con na obrobju Evrope, zelo verjetno pripeljejo »do izrednih razmer ali do vojne«. V tem kontekstu ne preseneča, da v besedilu sploh ne najdemo pojma begunec, begunka; ko predlagatelj sam projecira izredne razmere, se humanitarizem umakne kriminalizaciji: v besedilu prevladuje uporaba pojma »ilegalni migrant«, ki da zlorablja postopke, v povezavi z »vztrajnimi ilegalnimi vstopi«, ki so predstavljeni kot grožnja.

Primerov govora, ki ustrahuje, je v besedilu več, tukaj izpostavljam o enega od njih:

Kot izhaja iz Resolucije o strategiji nacionalne varnosti RS lahko pritisk migracijskih tokov na RS ogrozi varnost in zdravje prebivalcev naše države, še posebej ob nenadnem in množičnem prihodu migrantov, za katere država ne bi mogla poskrbeti. To bi lahko pripeljalo do tega, da bi se migranti lahko nenadzorovano gibali po državi, kar bi lahko vodilo v situacijo, ki je zaradi omejenih kapacitet varnostnih organov ne bi bilo mogoče obvladovati. V takih razmerah tudi ne bi bilo mogoče zagotavljati splošne varnosti države. Ker država ne bi zmogla zagotavljati vseh pravic in jamstev migrantom in zagotavljati njihove ustrezne oskrbe, bi se posledično povečevalo tudi nezadovoljstvo med migranti, kar bi povzročilo kršenje javnega reda in ter ogrožanje notranje varnosti na eni strani, na drugi strani pa tudi splošno nezadovoljstvo državljanov zaradi stanja v državi.

Odlomek je primer fiktivne projekcije, v kateri so migranti predstavljeni za krivca *par excellence* – so (potencialni) krivci za zlom države, polom njene politike varnosti in reda, kot tudi za vsesplošno nezadovoljstvo prebivalstva.

Svet za odziv na sovražni govor je bil ustanovljen februarja 2015 v okviru projekta »Z (od)govorom nad sovražni govor«.
Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor deluje v drugem mandatu kot povsem samostojno in neodvisno telo.

Podobno retoriko lahko zaznamo pri ministrici za notranje zadeve, Vesni Györkös Žnidar, ki protiustavnost sprejetega zakona negira z ustvarjanjem in intenzifikacijo strahu pred »poslabšanjem varnostne slike« in potencialnimi »hipnimi spremembami«. Z njimi utemeljuje vpeljevanje kontinuiranega oziroma rednega »izrednega« stanja, utemeljenega na politiki strahu, katerega namen je – kot pravi Györkös Žnidar – preprečitev razglasitve izrednega stanja. Takšno vpeljevanje rednega izrednega stanja legitimizira kršenje človekovih pravic v imenu navideznega ščitenja »pravic in interesov« državljanek_ov Slovenije na račun begunk_cev. Slednje_i so vnaprej konstituirane_i kot »varnostno vprašanje« oziroma grožnja v relaciji do države in državljanek_ov Slovenije na način, da se migracije vnaprej konstituirajo kot »ilegalne migracije, ki jih vodijo organizirane kriminalne združbe«, begunke_ce pa vnaprej reducira na »varnostno problematične osebe«. Ob tem se v odgovoru na kritike v povezavi s kršitvijo mednarodnih konvencij, na katere opozarjajo slovenske nevladne organizacije in strokovnjaki_nje, sklicuje na njihovo »neprilagojenost masovnim migracijam« in v sklopu procesov kriminalizacije pravzaprav predlaga »spremembe mednarodnih pravnih podlag, morda tudi v smeri omejitve določenih pravic«.

V Svetu smo zaskrbljeni nad dejstvom, da se protibegunska retorika, ki jo v zadnjih dveh letih intenzivno reproducira politična elita, iz nastopov pred kamerami in mikrofoni seli v zakone in pravne akte. V Sloveniji je v veljavi zakon, ki se ga očitno utemeljuje na razumevanju, da je varnost Slovenije in njenih državljanek in državljanov mogoče doseči zgolj s preganjanjem in omejevanjem migrantk in migrantov. V Svetu smo mnenja, da bi vladajoča elita morala razveljaviti sporni zakon, v primeru množičnega prihoda ljudi na begu uporabiti vsa obstoječa določila za zaščito človekovih pravic, za zaščito ljudi pa namesto širjenja strahu delovati v smeri zagotavljanja »človeške varnosti«.

Svet za odziv na sovražni govor je bil ustanovljen februarja 2015 v okviru projekta »Z (od)govorom nad sovražni govor«.
Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor deluje v drugem mandatu kot povsem samostojno in neodvisno telo.

2. Odziv na kolumno dr. Damirja Črnčeca z naslovom »Prizadet sem!«

KOLUMNISTI

Prizadet sem!

Dr. Damir Črnčec 📅 02. jan. 2017 ⌚ 7:52 💬 87 👁 11359 | Osveženo: 7:52 / 02.1.2017

DELI NA:

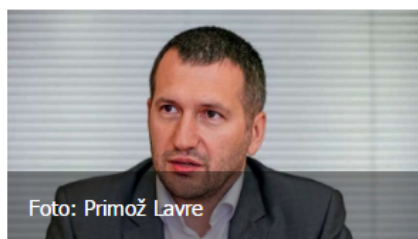

Foto: Primož Lavre

Ker stalno poslušam paberkovanje ključnih politikov, da moramo biti tolerantni do netolerantnih.

Ker lahko pokrita oseba v imenu islama in ob pomoči slovenske policije na stopnišču krščanske cerkve v naši prestolnici dvigne roke v znak zmagoslavja.

Ker v je božičnem času naša Ljubljana videti kot poturčena prestolnica, kjer so glavne zvezde trubači.

Ker mi poskušajo lažnivi mediji razlagati, da islamistični teroristični napadi po Evropi nimajo zveze z islamom.

Ker mi razni bleferji razlagajo, da je resnica sovražni govor in laž resnica.

Ker mi hočejo odvzeti svobodo govora pod krinko pregona sovražnega govora.

Ker mi invazijska drhal, ob pomoči domačih izdajalcev in pete kolone, pravi, da je prizadeta, ker jim pokažem ogledalo.

Ker nas Slovence, Evropejce, državljane in volivce politični odločevalci, levodesni vsegliharji prodajajo za pest novčičev srednjeveški civilizaciji, ki temelji na eni knjigi.

Prizadet sem in užaljen, ker me tako žalijo! Hkrati sem tudi jezen in ogorčen. Pred našimi očmi nas in naše otroke pehajo v nesrečo. Pod krinko humanitarnosti in z vplivanjem na naša čustva so poskušali prodajati razlage, zakaj bodo migrantske arabske horde dobre za nas. Lagali so nam takrat in lažejo nam danes. Okužili so nas z rakom, zasejali so rakaste celice po celotni Evropi. Kaj drugega je to kot uvoz milijonov neizobraženih mladih moških, ki ne spoštujejo ničesar, na čemer temelji naša družba. Moških, v čigar kulturi je, da ne spoštujejo žena. Moških, ki niso navajeni delati. Arabec, ki bo delal 40 let v avtomobilski tovarni na Bavarskem, je film, ki ga ni in ga ne bomo videli. Zakaj so nas sploh okužili s tem rakom? Komu je to v interesu in koliko je dobil za to plačano? Levodesnim vsegliharjem in njihovim gospodarjem iz ozadja. Kako je to v praksi, vidimo na primeru katarske vojašnice džamije v Ljubljani. Skupaj so si delili krvave srebričke za molk o gradnji vojašnice ter so glasovali proti volji ljudstva na Poljskem, kakor tudi proti svobodi govora, vse pod krinko resolucije proti Rusiji.

Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor se je odločil odzvati na kolumnistični zapis v tedniku Reporter pod naslovom »Prizadet sem!« izpod peresa dr. Damirja Črnčeca, objavljen dne 2. januarja 2017.

Čeprav je Svet že večkrat obravnaval in opozoril na širjenje sovraštva do beguncev v slovenskem prostoru, tudi v posebni izjavi dne 4. septembra 2015 z dodanim svarilom, usmerjenim proti sovražni, rasistični in protibegunski retoriki v medijih ali izpostavljanju in reprodukciji tovrstnih sporočil, predstavlja navedena kolumna kontinuirani poskus produkcije sovražnega govora do islama in beguncev, za katerega ocenjujemo, da je v slovenskem prostoru po obsegu (v mislih

Svet za odziv na sovražni govor je bil ustanovljen februarja 2015 v okviru projekta »Z (od)govorom nad sovražni govor«.
Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor deluje v drugem mandatu kot povsem samostojno in neodvisno telo.

imamo številne Črnčeve medijske objave, kolumne, zapise na družbenih omrežjih) eden najbolj intenzivnih.

Avtorjeva sporočila bi lahko razdelili na tista, ki so neposredno sovražna in nestrpna do islama in beguncev, na drugi strani pa na komplementarno grajo vseh, ki čutijo do beguncev preveč razumevanja in ravnajo strpno: pri tem ima v mislih slovensko vlado in vlade drugih evropskih držav, domače politične stranke in posameznike.

Glede prvega Črnčec begunce in muslimanske (ali arabske) priseljence v Evropi primerja z rakom, s katerim smo okuženi, muslimane pa opiše z vrsto nestrpnih stereotipov:

Okužili so nas z rakom, zasejali so rakaste celice po celotni Evropi. Kaj drugega je to kot uvoz milijonov neizobraženih mladih moških, ki ne spoštujejo ničesar, na čemer temelji naša družba. Moških, v čigar kulturi je, da ne spoštujejo žena. Moških, ki niso navajeni delati. Arabec, ki bo delal 40 let v avtomobilski tovarni na Bavarskem, je film, ki ga ni in ga ne bomo videli. Zakaj so nas sploh okužili s tem rakom? Komu je to v interesu in koliko je dobil za to plačano?

Avtor islam imenuje za »srednjeveško civilizacijo, ki temelji na eni knjigi«, njegova kritika je namenjena »političnim odločevalcem« in »levodesnim vsegliharjem«, prst pa je usmerjen v evropsko in slovensko strpnost do islama. Po njegovem je pravilna le »ničelna stopnja tolerance« do beguncev, ki v Evropo prinašajo islamizacijo: »Nič nezakonitih migrantov, to je edina dolgoročna varnostna politika. Ničelna stopnja do kakršnihkoli poskusov islamizacije in arabizacije naše družbe je imperativ.«

Avtor svoj sovražni govor ne samo podpahuje, temveč svoje pritoževanje na več mestih razširi proti javnemu diskurzu nasprotovanja sovraštvu, toleranci in sovražnemu govoru. Med drugim zapiše, da »stalno posluša paberkovanje ključnih politikov, da moramo biti tolerantni do netolerantnih«, da mu »hočejo odvzeti svobodo govora pod krinko pregona sovražnega govora«. Po njegovem smo Slovenci, Evropejci, državljani in volivci žrtev političnih povezav leve in desnice, pri čemer ima v mislih slovensko situacijo, kjer nas politiki »prodajajo za pest novčičev srednjeveški civilizaciji, ki temelji na eni knjigi«. Njegova ost je usmerjena tudi proti javnemu mnenju (»Bilo je dovolj tega javnomnenjskega posiljevanja in prodajanja bučk, da moramo pomagati«) in »lažnivim medijem«, ki po njegovem mnenju lažejo, da »islamistični teroristični napadi po Evropi nimajo zveze z islamom«. Kot znak »poturčenosti prestolnice«, tj. Ljubljane, pa navaja, da so »v božičnem času glavne zvezde trubači«, s čimer je svoj sovražni govor razširil tudi v polje nacionalističnega protisrbskega resentimenta.

Na drugih mestih, predvsem na Facebooku, Črnčec v svojih komentarjih begunce večkrat imenuje »drhal« oziroma »migrantska drhal«, zapiše, da je treba »izgnati bando« ali uporablja stavke, kot so »Spokajte! Deportacija je edino zdravilo!«, med drugim jih okvalificira za kriminalce in nasilneže (»V Sloveniji pa oblast uvaža največje kriminalce in nasilneže iz Afrike, Somalijce ter plačuje uradnice za vlaganje tožb na naša sodišča!«), Slovence ironično imenuje za »ponosne potomce nasilnih turških vpadov«, govori o »nadaljevanju protislovenske, arabizacijske politike«. Njegovo stališče do beguncev je znano, pravi, saj ponovi, da ga je že večkrat izrazil: »Stokrat sem že povedal, NIČ nezakonitih migrantov je edina dolgoročna varnostna politika. In nulta stopnja tolerance do poskusov islamizacije in arabizacije Slovenije!« Črnčec v omenjeni kolumni komentira tudi tiste, ki njegova stališča označujejo za nestrpna in sovražna, in sicer s stavki, kot so »Ker mi razni bleferji razlagajo, da je resnica sovražni govor in laž resnica«, »Ker mi hočejo odvzeti svobodo govora pod krinko pregona sovražnega govora« in »Ker mi invazijska drhal, ob pomoči domačih izdajalcev in pete kolone, pravi, da je prizadeta, ker

Svet za odziv na sovražni govor je bil ustanovljen februarja 2015 v okviru projekta »Z (od)govorom nad sovražni govor«.
Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor deluje v drugem mandatu kot povsem samostojno in neodvisno telo.

jim pokažem ogledalo«.

V Svetu za odziv na sovražni in diskriminatorni govor smo prepričani, da Črnčecov emocionalni jezik nesporno vsebuje elemente močno intoniranega sovražnega govora, uperjenega proti islamu kot veri ter obenem beguncem in begunkam, ki jih avtor razume kot ogrožujočo skupino ljudi, do katere ne sme obstajati nobena stopnja tolerance. S tem, po našem mnenju, proizvaja sovražni govor, kakor ga definira Svet Evrope, saj širi, razpihuje, spodbuja ali opravičuje sovraštvo in ksenofobijo, kar vključuje nestrpnost, izraženo z agresivnim nacionalizmom in etnocentrizmom, diskriminacijo in sovraštvom proti manjšinam, migrantom ali osebam z migrantskim ozadjem.

Podobno velja, da se Črnčec približuje kršitvi po 297. členu Kazenskega zakonika, ki sankcionira vse, ki javno spodbujajo ali razpihujejo sovraštvo, nasilje ali nestrpnost, kadar ti temeljijo, med drugim, na verski, rasni ali etnični pripadnosti, poreklu in družbenem položaju. Tudi 63. člen slovenske Ustave jemlje za protiustavno vsakršno spodbujanje k narodni, rasni, verski ali drugi neenakopravnosti ter razpihovanje narodnega, rasnega, verskega ali drugega sovraštva in nestrpnosti, kar njegova stališča do islama nedvomno so.

Posebej obremenilno se nam zdi, da je dr. Damir Črnčec, nekdanji direktor Sove, svoje besede zapisal v času, ko opravlja javno funkcijo dekana Fakultete za državne in evropske študije: zaradi navedenega in dejstva, da mu slovenski mediji odmerjajo pomembno komentatorsko mesto, je treba pri njegovih ponavljajočih se izjavah do islama in beguncev računati tudi na njihovo odmevnost in težo, ki jo imajo pri tistih, ki so jim primarno namenjena: vseh državljanov in državljanek, dovezetnih za razpihovanje sovraštva in nestrpnosti.

Svet za odziv na sovražni govor je bil ustanovljen februarja 2015 v okviru projekta »Z (od)govorom nad sovražni govor«.
Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor deluje v drugem mandatu kot povsem samostojno in neodvisno telo.

3. Kavarna Hayek – »Muftikulturalizem«

Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor se je odločil odzvati na članek pod naslovom »Muftikulturalnost«, ki je bil brez imena avtorice_je objavljen na blogu Kavarna Hayek v torek, 17. januarja 2017. Članek predstavlja zgolj enega v množici besedil, uperjenih proti pripadnicam_kom islamske veroizpovedi, ki so se posebej od začetka begunske krize občutno razširili v slovenskem medijskem prostoru. Svet se za odziv odloča zato, ker ta po njegovi oceni predstavlja reprezentativni in aktualni primer vzpostavljanja grozečega »Drugega« iz pripadnikov deprivilegiranih skupin, zaradi izrazitega besednjaka sovražnosti ter tudi zaradi njegovega precejšnjega dosega po objavi na kar štirih spletnih portalih. Objavljen je namreč tudi na spletnih straneh revije Demokracija (18. 1. 2017), portala Nova24TV (19. 1. 2017) ter (delno) tudi na spletnem portalu Časnik (19. 1. 2017).

Avtor_ica v članku najprej predstavi svoje videnje konceptov multikulturalizma ter t. i. muftikulturalizma. Pri razlagi vzpostavlja ostro ločnico med »Nami«, Evropejci, ki smo civilizirani, ter »Drugimi«, kamor med drugim uvršča pripadnike islamske veroizpovedi, Arabce in Neevropejce. Že multikulturalizem po njeni oziroma njegovi oceni tako denimo predvideva »različne podlage za medkulturni dialog, kar je že privedlo do sprejemanja neevropskih in barbarskih praks (zatiranja žensk, poroke z mladoletnimi, mnogoženstvo in podobno)«. Ti barbarski »Drugi« so v tekstu najpogostejše predstavljeni z besedo »islam«. Islama namreč ne pojmuje (zgolj) kot eno izmed svetovnih religij, temveč pojem uporablja kot skupni poimenovalac za muslimane, njihovo domnevno kulturo, domnevne aktivnosti in načrte. V članku je nato sovražno prikazan kot enotna in skrajno ogrožujoča sila.

»Islam« po avtoričinih_jevih besedah tako med drugim že izvaja invazijo in prodira v Evropo, ima konkretne politične zahteve, uveljavlja svoja pravila na podlagi šeriatskega prava ter ji (preko imamov in muftijev) grozi, da bo postala muslimanska. Potencirano dodaja, da je vse, kar muslimani prinašajo v Evropo, »družbena mračnjaškost, tehnološka kamena doba, politično barbarstvo in verski fanatizem«. Vrhunec spodbujanja nestrpnosti in sovražnega govora v članku predstavlja ideja, da islam (verjetno) prinaša tudi smrt vsem nam in je s tem ultimativna grožnja za naš nadaljnji obstoj, v resnici že kar planetu kot takemu: »Brez skrbi, podnebne spremembe bomo preživel. V zgodovini Zemlje je vedno prihajalo do njih, gre za naravni cikel planeta. Islamizacije Evrope najbrž ne bomo.«

Svet za odziv na sovražni govor je bil ustanovljen februarja 2015 v okviru projekta »Z (od)govorom nad sovražni govor«.
Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor deluje v drugem mandatu kot povsem samostojno in neodvisno telo.

Svet za odziv na sovražni in diskriminatorni govor smo (po abecedi):

Liana Kalčina

Andrej Motl

Mojca Pajnik

Nina Perger

Arjan Pregl

Barbara Rajgelj

Andrej Rozman – Roza

Lea Širok

Boris Vezjak